

Erikoistuvien koulutuksesta ja norsunluutorneista

Lääkäriliiton hallitus julkaisi 20.8.2010 suosituksen EVO-rahoituksen käytöstä lääkärien erikoistumiskoulutuksessa. Suositus löytyy Lääkäriliiton nettisivuilta, joten en lähde sitä tähän sanasta sanaan kopioimaan. Mielestäni tärkeimpinä asioina siinä oli kuitenkin listattu:

- yksilöllisen ohjauksen mahdollistaminen erikoistuvalle
- mahdollisuus osallistua työajalla sekä työpaikan ulkopuoliseen että sisäiseen koulutukseen mukaan lukien pakollinen johtamiskoulutus
- mahdollisuus vähintään kahden viikon palkalliseen virkavapaaseen erikoistumistenttiin valmistautumista varten
- ammattikirjallisuuden ja tietoyhteyksien hankkiminen erikoistuvien käyttöön

Yliopistosairaaloiden ulkopuolisille koulutuspaikoille maksetaan jokaista erikoistuvaa lääkäriä kohden 1370 €/kuukausi. Yliopistollisille sairaaloille maksetaan suoritettujen erikoislääkäritutkintojen mukaan, mutta summa lienee samaa suuruusluokkaa. Yksinkertaisen laskutoimituksen mukaan jokaiselle yliopistosairaalan anestesiaklinikalle maksetaan vuosittain, hieman erikoistuvien lääkärien lukumäärästä riippuen, sadoissatuhansissa euroissa laskettava summa, käytettäväksi mm. yllämainittujen asioiden järjestämiseen. Oikein käytettynä sen avulla pitäisi olla helppo muuttaa suositukset toimiviksi käytännöiksi.

Sain tässä taannoin käsiini suorasukaisen mielihyvövuodatuksen, josta liitin osan seuraavaan kapaleeseen. En tiedä kuka tekstin on alun perin kirjoittanut tai missä sairaanhoitopiirissä hän mahdollisesti vaikuttaa. Tekstin perusteella vaikuttaa kuitenkin siltä, että tämä hieman kyseenalaisella huumorintajulla siunattu erikoistuva lääkäri kärsii jostain hermoja raastavasta pitkittyneestä kipu-

tilasta ja teksti lienee kirjoitettu jonkinasteisessa päivystyksenjälkeisessä psykoosissa. Näin se osapuulleen kuitenkin meni:

”On se s****na kumma mistä kaikesta nykyään pitää säästää! Mä kävin vähän aikaa sitten koulutuksessa. Ja oliko sitten määrärahat vähissä vai mikä, mutta tiukalla budjetilla piti lähteä liikenteeseen. No sitten katottiin halpoja lentoja, oltiin yöttä kaverin luona ja käytettiin julkisia kulkuneuvoja ja siitä huolimatta osa pakollisista kuluista meni omasta pussista. Eikö ne h****tin hihhulit niissä norsunluutorneissaan tajua, että isoimmat ongelmat saadaan aikaan tämmösillä mitättömillä säästöillä! Ajatteleppa! Jos klinikkaan jätetään säästösyistä ostamatta joku parin kymppitonnin aparaatti, niin mitä sitten? Olemassaolevilla resursseilla tullaan toimeen niin ku ennenkin. Mutta jouduppa maksamaan vaikka työmatkaan liittyvä muutamana kymppinä taksimatka omasta pussista, niin se v****taa monta viikkoa!”

Ja tätä vuodatusta riitti vaikka useammankin sivun verran, mutta eiköhän asian ydin tullut jo kaikille selväksi. Mutta sitten iloisempiin paikallisuutisiin.

Ilokseni voin kertoa, että Oulussa erikoistuvien asiat ovat ainakin anestesiaklinikassa erittäin hyvällä mallilla. Työilmapiiri klinikassamme on mielestäni erinomainen. Työasioista voi keskustella avoimesti ja senioritukeakin on tarvittaessa aina saatavilla. Koulutuksiin pääsee hyvin ja kyse on enemmänkin siitä, että muistaa itse niihin ajoissa hakea ja ilmoittautua. Joissain sijoituspisteissä koulutuksiin jopa potkitaan, mikä mielestäni on erinomainen asia.

Perehdytys on kuitenkin asia johon Oulun anestesiaklinikassa viime vuosina on panostettu oikein tosissaan. Allekirjoittaneen ensimmäisenä työpäi-

vänä meille oli toisen erikoistuvan kanssa varattu oikein oma erikoislääkäri. Hänen kanssaan sitten haettiin avaimet, kulkulätkät ja tunnukset, tutustuttiin paikkoihin ja tietojärjestelmiin ja käytiin läpi perehdytysasioita tarkemmin. Seuraavana päivänä mietittiin sitten jo vähän työasioitakin. Samoihin aikoihin toinen erikoistuva aloitti yliopistojaksonsa kirurgian klinikassa. Hänelle oli ensimmäiseksi työpäiväksi varattu leikkaussali ja viisi pientä toimenpidettä. Niiden lomassa hän sitten juoksi ympäri taloa etsien sihteereitä, tunnuksia, avaimia ja kaikkia muita pieniä, mutta työn kannalta niin oleellisia asioita. Minä olin kuitenkin tyytyväinen, että anestesiolla oli päätetty koella tehdä asioita hieman toisella tavalla.

Mutta vaikka asiat ovat meillä hyvin, niin aina ne voisivat olla paremminkin. Valitettavasti Oulu kuuluu edelleen siihen pieneen enemmistöön, joka ei vielä kykene tarjoamaan erikoistuvilleen palkallista lukulomaa erikoislääkäritenttiä varten. Tähtänkin asiaan yritetään muutosta jo saada ja toivottavasti se toteutuu mahdollisimman pian.

Lopuksi vielä muistutukset kaikille ”hihhuleille” sinne norsunluutorneihin ympäri maata. Muistakaa, että osa niistä rahoista, joiden päällä istutte, on tarkoitettu erikoistuvien lääkäreiden henkisen ja ammatillisen hyvinvoinnin tukemiseen. Yhdelläkään sairaanhoitopiirillä ei pitäisi olla varaa pihtailla erikoistuvien lääkäreiden koulutuksissa tai työoloissa. □

Riina Jokela